

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอหัวไทร จังหวัด
นครศรีธรรมราช

Situations and problems in learning History Lesson for Grade 4 Students in
Private Schools under the Office of Huasai District Education, Nakhon Si
Thammarat Province

สุไรอยา หมะจิ^{1*}, จุฑารัตน์ คชรัตน์² และ เก็ดถวา บุญปราการ²
Suraiya Mahji^{1*}, Jutarat Kotcharat² and Kettawa Boonprakarn²

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
หาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

¹ Student of Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education
Foundation and Liberal Arts, Hatyai University, Songkhla, Thailand

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

² Assist. Prof. Dr., Faculty of, Education Foundation and Liberal Arts, Hatyai University, Songkhla

* Corresponding author, E-mail: Theerasak.km@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอหัวไทร จังหวัด
นครศรีธรรมราช เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหาร ครู และนักเรียน
ในพื้นที่ ผลการศึกษา พบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ ครูมีภาระงานสอนหลายช่วงชั้นทำให้ต้องเตรียมการ
สอนหลายระดับ นอกจากภาระงานสอนประวัติศาสตร์แล้ว ยังมีภาระงานด้านอื่นอีก ครูเรียนรู้การจัดทำ
แผนการสอนโดยการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน การจัดการกิจกรรมการ
เรียนการสอนจะจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์นั้น การจัดการเรียนการสอนวิชา
ประวัติศาสตร์บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ต้องอาศัยผู้สอนเป็นกำลังสำคัญ ผู้สอนต้อง
เปลี่ยนการสอนจากวิธีบรรยายมาเป็นการสอนวิธีต่างๆ ด้วยเหตุและผล มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วย
ตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนองความ
ต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่
ครูมีเวลาเตรียมการสอนน้อยเพราะสอนหลายระดับ ขณะจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่จะใช้
วิธีสอนแบบบรรยายอย่างเดียว ไม่เห็นความสำคัญของการใช้สื่อ และผู้เรียนเห็นความสำคัญของการ
เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อยมาก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ น่าเบื่อหน่าย และต้อง
ท่องจำ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ไม่สนใจเรียน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ประวัติศาสตร์น้อย ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ ส่งผลให้มี
ผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาประวัติศาสตร์ค่อนข้างต่ำ เป็นไปตามสภาพความเป็นจริง และการใช้ข้อสอบชนิด
ปรนัยของครูไม่สามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ได้

คำสำคัญ: สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์

Abstract

The purpose of this research is to study the conditions and identify issues in providing history courses for grade 4 students in private schools under the Office of Education of Hua Sai District, Nakhon Si Thammarat Province. The data is collected via in depth interviews of the school directors, teachers and students in the area.

The results show that teachers are handling multiple classes for students in different grades. In addition to the workload of providing history classes, they need to work for other types of tasks as well.

Seminars provided by the relevant authorities give them opportunities to learn how to plan their lessons, which later they can apply to the history classes. Also, they learn how to do so by discussing with their colleagues. Whether or not the course management can achieve the planned objectives, teachers are considered an important force. Giving lectures should be replaced by other teaching methods with the support of demonstrating reasons and logic. Teachers should focus on encouraging students to be able to learn by themselves whenever they encounter a problem at any time in their life and spend time creatively. Flexibility and ability to respond to the students' needs, including those of the community, society and the nation, are also crucial.

Most of the teachers have a limited time to prepare for teaching due to the fact that they need to cope with multiple classes for students from different grades. When teaching in classes, they tend to rely on lecturing alone, not capitalizing from any teaching media which results in boredom among students. We have found that the students see no importance in learning history and see this course merely a text memorizing type of class. Therefore, they are not motivated and interested in learning this specific class, which causes a lack of knowledge and understanding in history, not be unable to sequence and connect each historical event, and having low academic performance, respectively. In addition, the use of multiple-choice tests from teachers cannot help encourage students to think critically.

Keywords: Situations and problems in learning, Learning history subject

บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ การศึกษาร่างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย ทั้งนี้

การศึกษาของไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงมาหลายยุคหลายสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

สภาพปัจจุบันพบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์นั้น ครูส่วนใหญ่จะใช้วิธีสอนแบบบรรยายอย่างเดียว ไม่เห็นความสำคัญของการใช้สื่อ และผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อยมาก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ น่าเบื่อหน่าย และต้องท่องจำ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ไม่สนใจเรียน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อย ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาประวัติศาสตร์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพราะวิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่สำคัญต่อการสร้างคนให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสมาชิกในสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สามารถรักษาอารยธรรมชาติให้อยู่คู่กับสังคมมนุษย์ต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่มีคุณค่าที่ดี มีหลักธรรมคุณธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในปัจจุบันได้ดังนั้นเพื่อเป็นการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ต้องอาศัยผู้สอนเป็นกำลังสำคัญ ผู้สอนต้องเปลี่ยนการสอนจากวิธีบรรยายมาเป็นการสอนวิธีต่างๆ ด้วยเหตุและผล มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และเรียนรู้ได้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งอื่นๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง หรือเป็นสื่อผู้เรียนผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง นำสื่อต่างๆที่มีอยู่รอบตัวและในระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้โดยใช้วิจารณญาณ ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลาซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ของ ชูติมา ศิริวงศ์ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนจะยึดรูปแบบเดิมๆ ย่อยยากที่จะทำให้ผู้เรียนสร้างความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ทางประวัติศาสตร์ได้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนด้วยวิธีการประวัติศาสตร์และหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ได้ประสบกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระนี้หลายด้าน คือ 1) ปัญหาด้านครู ซึ่งขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสอนไม่ตรงวิชาเอก และครูขาดสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจในการประกอบการจัดการเรียนรู้ 2) นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในเนื้อหา คือ เป็นวิชาที่เกี่ยวกับเรื่องในอดีตไม่ทันสมัยนักเรียนจึงไม่ค่อยให้ความสนใจ 3) นักเรียนขาดความรักในวัฒนธรรมท้องถิ่น จากปัญหาทั้ง 3 ด้าน จึงพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป วิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการทำให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดและสนใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข ไม่น่าเบื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประสบผลความสำเร็จตามที่กำหนดมาตรฐานผลสำเร็จทางการเรียนจาก ป.พ. 5 เกิดความมั่นใจตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีเกิดคำถามว่าสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร เพื่อให้นักเรียนศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในเรื่องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช

การทบทวนวรรณกรรมจัดการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์

การสอนวิชาประวัติศาสตร์ เป็นการสอนที่เน้นความสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนช่วยให้เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมภูมิปัญญาไทย ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เพราะมีความเชื่อว่า ถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องดังกล่าวแล้ว จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ปรากฏว่า ผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (จุฑาภรณ์ หวังกุหลาบ, 2557) ซึ่งฉัตรภรณ์ คำชะอม (2553) ได้เสนอปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ส่วนใหญ่เป็นประเด็นของการที่ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐานการเตรียมการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอ ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ครูแปลประโยคให้นักเรียนเป็นภาษาไทย ครูมีความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตนน้อยเกินไป
 2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก นักเรียนมีพื้นความรู้อ่อนเกินไป นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน จากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ที่ผ่านมายังเป็นการสอนแบบปกติ คือครูผู้สอนเป็นผู้นำเสนอ แต่เพียงผู้เดียวเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยการพูด เล่า อธิบายสิ่งที่ต้องการสอนให้แก่แก่นักเรียน
- ชุตินา ศิริวงศ์ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนจะยึดรูปแบบเดิมๆ ย่อยยากที่จะทำให้ผู้เรียนสร้างความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ทางประวัติศาสตร์ได้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนด้วยวิธีการประวัติศาสตร์และหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

ฉัตรภรณ์ คำชะอม (2553) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ที่ผ่านมายังเป็นการสอนแบบปกติ คือครูผู้สอนเป็นผู้นำเสนอ แต่เพียงผู้เดียวเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยการพูด เล่า อธิบายสิ่งที่ต้องการสอนให้แก่แก่นักเรียน โดยที่นักเรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยเพียงแต่ฟังจดบันทึกหรือซักถามบางครั้ง แล้วประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์, วันทนา ไกรฤกษ์, และเก็ตลดา บุญปรากฏ (2559, น. 126-130) ได้ศึกษาเรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน

สังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรถูกออกแบบมาไม่เหมาะสมกับความสามารถของครูทุกคน มาตรฐานการเรียนรู้มีมากและยากในบางข้อไม่เหมาะสมกับเด็กชนบท ครูสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ในโรงเรียนขนาดเล็กครูยังขาดเทคนิคการสอน ไม่มีงบประมาณในการซื้อสื่อหรืองบประมาณไม่เพียงพอจนครูต้องออกเงินส่วนตัว ไม่มีห้องฝึกทักษะภาษาอังกฤษ หนังสืออ่านนอกเวลามีน้อย ครูสร้างเครื่องมือวัดผลที่หลากหลายไม่เป็น ครูขาดความรู้ในการออกแบบเครื่องมือให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ไม่มีการหาอำนาจจำแนกของแบบวัดผลชนิดปรนัย นักเรียนไม่มีความกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ มีการปิดโรงเรียนบ่อยเมื่อเกิดเหตุความไม่สงบในพื้นที่ และเมื่อปิดเรียนไม่มีการให้บทเรียนเพื่อให้นักเรียนนำไปเรียนรู้ด้วยตนเอง

สุทธิสา ส่งศรี (2560, น. 14-21) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัญหาในการจัดการเรียนรู้หลักสูตร MEP 1) ด้านหลักสูตร พบว่า ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการเปิดหลักสูตร เปิดสอนตามนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น 2) ด้านบทเรียน เนื้อหา ตำรา พบว่า ขาดแคลนบทเรียนที่เป็นบทสนทนาจากเจ้าของภาษา เนื้อหายากเกินความสามารถของผู้เรียน ความน่าสนใจของบทเรียนน้อย ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อในการสอน ตำราเรียนไม่ครบทุกวิชา เนื้อหาบางเรื่องยากสำหรับครูผู้สอนจึงต้องใช้เวลามากขึ้นในการเตรียมการสอน 3) ด้านสื่อและวัสดุอุปกรณ์ พบว่า วัสดุอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ หรือห้องปฏิบัติการทางภาษามีไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันครูผู้สอนส่วนหนึ่งร้อยละ 40 ไม่เคยใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือโปรเจคเตอร์ในการสอน 4) ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนขาดความตั้งใจเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม มีปัญหาด้านการพูดและด้านการเขียนภาษาอังกฤษ 5) ด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจหรือใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย 6) ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ปัญหาหลักของการบริหารจัดการคือข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอ รวมทั้งการย้ายบุคลากรบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการสอน

นอกจากนี้ธำรง บัวศรี (2542) ได้กล่าวไว้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สื่อการสอนนั้นมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ช่วยในการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้ดึงดูดความสนใจ ใช้ช่วยสรุปบทเรียน ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ส่วนการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นอีกกระบวนการหนึ่งเพื่อช่วยให้ครูติดตามและตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนหลังการเรียนการสอน (กาญจนา จันทะดวง, 2542; สุมาลี จันทรชะลอ, 2542)

นอกจากนั้นในงานศึกษาของจุฑาภรณ์ หวังกุลล่า (2557) ยังพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน คือ ลักษณะของห้องเรียนในบางโรงเรียนไม่เหมาะกับการสอนวิชาประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะในการใช้สื่อในการ เพราะไม่มีห้องในการใช้สื่อเลย ต้องใช้ห้องเรียนปกติในการสอน เสียงไปรบกวนห้องใกล้เคียง และขณะเดียวกันในขณะที่นักเรียนต้องการสมาธิในการเรียนประวัติศาสตร์ ก็จะมีเสียงจากห้องอื่นรบกวนเช่นกัน ทำให้การเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไม่ดีเท่าที่ควร โรงเรียนขาดห้องสมุด และหนังสือประกอบอื่น ๆ เกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยนักเรียนในการเรียนประวัติศาสตร์ได้อย่างมาก และยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ได้ เช่น เทป แผ่นเสียง เป็นต้น ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะได้รู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โรงเรียนขาดครูเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสอนไม่ตรงวิชาเอก และครูขาดสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจในการประกอบการจัดการเรียนรู้ เพราะงบประมาณ และเวลาในการจัดทำซึ่งมีน้อย ผู้บริหาร

ในบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์ดี มุ่งจะให้ครูสอนเพื่อให้นักเรียนสอบผ่านวิชานี้แต่เพียงอย่างเดียว และในบางโรงเรียน ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ เห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์อันเป็นสาเหตุให้ครูท้อถอย หมดกำลังใจในการทำงาน

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาของไทยโดยเฉพาะการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ ยังคงประสบปัญหาและมีอุปสรรคอยู่อีกมาก อาทิเช่น ปัญหาด้านนักเรียน นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในเนื้อหา คือ เป็นวิชาที่เกี่ยวกับเรื่องในอดีตไม่ทันสมัยนักเรียนจึงไม่ค่อยให้ความสนใจ ปัญหาด้านครูผู้สอนครู ซึ่งขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสอนไม่ตรงวิชาเอก และครูขาดสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจในการประกอบการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจสาเหตุมาจากตัวครูผู้สอนเองและปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ประกอบกัน ทั้งที่รัฐบาลได้ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์มาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น การจัดสรรงบประมาณในการจัดจ้างบุคลากรทางการศึกษา ปัญหาจากโรงเรียนที่ผู้บริหารยังไม่เข้าใจ และไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นต้นว่า การจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน การส่งครูไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ หรือเทคนิควิธีการสอน กระนั้นผลของการดำเนินงานที่กล่าวมาเพียงส่วนหนึ่งเหล่านี้ก็ยังมีอาจนำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการศึกษาได้ตามที่วางเป้าหมายไว้ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่า การดำเนินงานของรัฐบาลอาจมีความผิดพลาดหรือมีข้อบกพร่องบางประการ ดังนั้น การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป วิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอกำแพงเพชร จังหวัดนครศรีธรรมราชดังกล่าวนี้ สามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานของบุคคลหลายฝ่าย ทั้งในสถานศึกษา ตลอดจนนักเรียน และครูผู้สอนที่ใช้สื่อในบทเรียนสำเร็จรูปในการแก้ปัญหาในวิชาประวัติศาสตร์ ผลจากการศึกษานี้จะเอื้อประโยชน์ต่อการพิจารณาการจัดการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอกำแพงเพชร จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน เพื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในประเด็นสภาพการจัดการเรียนรู้ และปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นเพียงแนวคำถามที่สร้างขึ้นตามประเด็นของการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้บริหาร ครู นักเรียน ในประเด็นสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอกำแพงเพชร จังหวัดนครศรีธรรมราช
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลซึ่งได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก มาจำแนกหมวดหมู่ ตามประเด็นที่ศึกษา ตีความ และสร้างข้อสรุป แล้วนำเสนอด้วยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์

ผลการวิจัย

1. **สภาพทั่วไปและภาระงานของครู** จากการศึกษพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุประมาณ 27-40 ปี ได้รับการศึกษาในระดับปริญญา โรงเรียนมีการเรียนการสอนชั้นอนุบาล-ม.3 เป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคุมสามัญ ครูจะต้องสอนต่างระดับ สอนชั้น ป.3-6 และ ม.1-3 ทั้งนี้ เนื่องจากในโรงเรียน

มีครูสอนวิชาประวัติศาสตร์ 1-3 คน ส่วนห้องเรียนมีนักเรียนประมาณ 26-40 คน ครูมีประสบการณ์สอน 3-15 ปี ครูมีภาระงานสอน 18-24 ชั่วโมง/สัปดาห์ และยังมีภาระงานอื่นอีกคือ ดูแลงานกิจการนักเรียน งานห้องสมุด งานฝ่ายปกครอง หัวหน้าสาระ และไม่ได้จบวิชาเอกสังคมมาโดยตรง

2. การพัฒนาตนเองของครู การพัฒนาตนเองของครู จากการศึกษา ส่วนใหญ่พบว่า ครูเคยได้รับการพัฒนาตนเองในการไปอบรมหัวข้อการจัดทำหลักสูตร วิธีการสอนประวัติศาสตร์ การจัดทำสื่อการสอนวิชาประวัติศาสตร์ แต่ได้เข้ารับการอบรมน้อยมาก การวัดผลประเมินผลวิชาประวัติศาสตร์ตามหลักสูตรสถานศึกษา

3. ความรู้ความสามารถในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ของครู จากการศึกษาพบว่า ครูสอนวิชาประวัติศาสตร์มีความพร้อมที่จะรับสถานการณ์และรับรู้สิ่งต่างๆตามความเป็นจริง และส่งเสริมผู้เรียนในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมพัฒนาแนวคิดสู่การได้มาซึ่งมโนทัศน์และเชื่อมโยงความคิดในศาสตร์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม

4. สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์

4.1 ด้านหลักสูตร จากการศึกษาสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับประเด็นการสร้างหลักสูตร พบว่าการสร้างหลักสูตรที่ใช้สอน ครูจะศึกษาสภาพปัญหาการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียน ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก่อน แต่ไม่ได้สำรวจความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่วนความรู้ที่นำมาจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอน จะได้จากการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศึกษาจากงานจากโรงเรียนอื่น จากเพื่อนร่วมงาน ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน โดยยึดหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ และนำมาจากโรงเรียนต้นแบบแล้วนำมาปรับตามความเหมาะสม

สำหรับการจัดหน่วยการเรียนรู้ โดยนำมาจากหลักสูตรแกนกลาง จัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน และตามความจำเป็นที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียนคำอธิบายรายวิชาที่ใช้สอน โดยนำมาจากหลักสูตรแกนกลาง ศึกษาจากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี ศึกษาจากสาระการเรียนรู้

4.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการศึกษาพบว่า การเขียนแผนการสอนของครู ครูจะเขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนทั้งรายวิชา แยกเป็นรายชั่วโมง โดยศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อน ตลอดจนวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเขียนแผนการ สำหรับกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะค้นคว้าจากเอกสาร นำมาจากการอบรม คิดและสร้างขึ้นเอง มีบางคนบอกว่านำมาจากแบบเรียน ส่วนใหญ่ครูจะใช้วิธีการบรรยาย และให้นักเรียนดูเนื้อหาในหนังสือเพียงอย่างเดียวในชั่วโมงสอน

4.3 ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า สื่อการสอนที่ครูใช้ในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนใหญ่จะใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียวเน้นการท่องจำเป็นหลักโดยเน้นครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียน ไม่เน้นกระบวนการคิดให้ผู้เรียน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียน ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจต่อการเรียน บางโรงเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ก็จะใช้คอมพิวเตอร์และบางคนจะใช้นิตยสาร หนังสือพิมพ์ VCD ประกอบการสอน การจัดทำสื่อการสอน ส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเอง ซื้อมาด้วยเงินตนเอง จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน บางคนจะให้นักเรียนหามาให้แหล่งเรียนรู้อื่นที่ใช้ในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์คือ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต ห้องปฏิบัติการมีเป็นบางโรงเรียน ส่วนการศึกษานอกสถานที่พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยพานักเรียนออกไปนอกสถานที่ แต่มีครูบางคนพานักเรียนไปศึกษาแหล่งชุมชนโดยศึกษาเกี่ยวกับอาชีพชุมชน

4.4 การวัดผลและประเมินผล จะมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นบางครั้ง แต่จะตรวจงานและสังเกตระหว่างสอนทุกครั้ง วิธีการวัดผลประเมินผล ครูจะใช้แบบทดสอบ แบบสังเกต ตรวจงาน และแฟ้มสะสมงาน ครูส่วนใหญ่จะให้ให้นักเรียน และเพื่อนของนักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล แต่ครูบางคนจะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย

5. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์จากมุมมองของครู

5.1 ปัญหาด้านหลักสูตร ส่วนใหญ่ครูจะมองว่าหลักสูตรกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ บางข้อยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง จำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามเวลาที่กำหนด ครูบางคนไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการสอนที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก็เลยอาศัยดูจากเพื่อนร่วมงานซึ่งไม่แน่ใจว่าทำถูกหรือไม่

5.2 ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ ครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเพราะสอนหลายวิชา หลายระดับ ขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสอนไม่ตรงวิชาเอก ขาดสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจในการประกอบการจัดการเรียนรู้ ครูขาดทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เพลง บทสนทนา การเล่นเกม นอกจากนั้นยังพบว่า ครูไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการสอนได้

5.3 ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องราวกับประวัติศาสตร์น้อยมาก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ น่าเบื่อหน่าย และต้องท่องจำ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ไม่สนใจเรียน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อย ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ และเชื่อมโยงสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ค่อนข้างต่ำ

5.4 ปัญหาด้านตำราเรียนและสื่อการสอน พบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ สื่อทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเสียง ทีวี ซีดี และคอมพิวเตอร์ ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ

5.5 ปัญหาด้านปริมาณงานในความรับผิดชอบของครู จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ส่วนใหญ่ ครูมีจำนวนน้อย และขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสอนไม่ตรงวิชาเอก ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ครูได้รับมอบหมายงานอื่นในโรงเรียนมากเกินไป จนทำให้ครูไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมการใช้สื่อช่วยสอน เพราะรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่าง การสอนต่างระดับทำให้ต้องเตรียมบทเรียนมากเกินไป ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานหนักของครู

5.6 ปัญหาเกี่ยวกับการขาดการสนับสนุน โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มจำนวนครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ และไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมวิชาประวัติศาสตร์ เช่น การจัดนิทรรศการวันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ การซื้อเอกสารประกอบการสอน และการผลิตสื่อมีงบค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนเน้นกิจกรรมที่โรงเรียนปฏิบัติเป็นประจำ เช่น การเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารี การเรียนการสอนที่ให้เรียนรู้ภายในห้องเรียน ทั้งนี้เนื่องจากตารางสอนในแต่ละวันของนักเรียนเต็มทั้งวันจึงไม่ค่อยมีเวลาให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกห้องเรียน

สรุป การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์นั้น ครูมีภาระงานสอนหลายช่วงชั้น มีภาระงานอื่นอีกที่ต้องเตรียม และครูไม่ได้จบวิชาเอกสังคมมาโดยตรง มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบบรรยายอย่างเดียว ไม่เห็นความสำคัญของการใช้สื่อ และผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อยมาก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ น่าเบื่อหน่าย และต้องท่องจำ จากปัญหา

จึงพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป วิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการทำให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดและสนใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข ไม่น่าเบื่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประสพผลความสำเร็จตามที่กำหนดมาตรฐานผลสำเร็จทางการเรียนจาก ป.พ. 5 เกิดความมั่นใจตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอดได้

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าสภาพ และปัญหาการเรียนรู้อาษาประวัติศาสตร์ของโรงเรียนบำรุงวิทยา โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ ครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเพราะสอนหลายวิชา หลายระดับ ขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสอนไม่ตรงวิชาเอก ครูประวัติศาสตร์ ในโรงเรียนมี 1-2 คน และสอนทุกระดับชั้น ขาดสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจในการประกอบการจัดการเรียนรู้ ครูขาดทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑาภรณ์ หวังกุล (2557) ที่กล่าวถึงปัญหาของการเรียนรู้อาษาประวัติศาสตร์เกิดจากหลายปัจจัย แต่ปัจจัยที่สำคัญคือ เกิดจากโรงเรียนที่ยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ การไม่ได้จัดห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ให้แก่ครูและนักเรียนได้เรียนรู้ นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องราวกับประวัติศาสตร์น้อยมาก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ น่าเบื่อหน่าย และต้องท่องจำ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ไม่สนใจเรียน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อย ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาประวัติศาสตร์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิม นิตีเขตต์ปรีชา (2545) กล่าวถึงคุณค่าของประวัติศาสตร์ว่าประวัติศาสตร์ช่วยให้คลายความสงสัยและความอยากรู้อยากเห็น ในเรื่องของการดำรงชีวิตบุคลิกลักษณะ การกระทำและความคิดต่างๆ นอกจากนี้ประวัติศาสตร์ยังสามารถทำให้มีความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นมรดกของมนุษย์อันได้แก่ ภาษา วรรณคดี ศิลปะและการดำเนินชีวิต

สรุปได้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของประวัติศาสตร์คือ ช่วยคนในสังคมเรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวจากอดีตทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นมรดกของมนุษย์อันได้แก่ ภาษา วรรณคดี ศิลปะและการดำเนินชีวิต เพื่อการปฏิบัติในปัจจุบันอันนำไปสู่นาคตได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่าปัญหาของการเรียนรู้อาษาประวัติศาสตร์โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช การแก้ปัญหาที่นักเรียนไม่สนใจในวิชาประวัติศาสตร์ ครูขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสอนไม่ตรงวิชาเอก ขาดสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจในการประกอบการจัดการเรียนรู้

2. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณจำกัดอาจทำได้ดังนี้ 1) ใช้งบประมาณเท่าที่จะพอมรจัดซื้อสื่อการสอนสำเร็จรูปที่จำเป็น และใช้ประจำ เช่น แผนที่โลก สไลด์ ภาพถ่าย เป็นต้น และจัดซื้อวัสดุที่จำเป็นสำหรับใช้ในการจัดทำสื่อการสอนต่าง ๆ เช่นฟิล์มสไลด์ ฟิล์มถ่ายรูป กระดาษสี สีเมจิก เป็นต้น 2) ผลผลิตสื่อ

การสอนขึ้นใช้เอง โดยใช้วัสดุในราคาถูกรหรือวัสดุที่มีในท้องถิ่น เช่น บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนออนไลน์ บทเรียนช่วยสอน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จุฑาภรณ์ หวังกุลล่า(2557)การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 .วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2540). อารยธรรมไทยพื้นฐานทางประวัติศาสตร์. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.
- दनัย ไชโยธา. (2534). หลักการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). บทเรียนโปรแกรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- ทองคุณ หนองพร้าว. (2552). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง จังหวัดของเรา (บุรีรัมย์) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ทศนา แคมณี.(2548).การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน.กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น.
- ธมนวรรณ พรหมจันทร์. (2552). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง จังหวัดอุบลราชธานีกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรชัย ปุโรชโชติ. (2552). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลจันทร์ วิเศษ. (2552). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การประหยัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นัยนา ตรีเนตรสัมพันธ์. (2551). ความพึงพอใจต่อการใช้บริการของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิตี เอียวศรีวงศ์. (2525). ประวัติศาสตร์นิพนธ์ตะวันตก. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ผ่องใส ถาวรจักร และคณะ.(2551).ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์
- โรงเรียนบำรุงวิทยา (2563) นครศรีธรรมราช.

วงเดือน นาราสะจัจ. (2549). ประวัติศาสตร์: วิธีการและพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิภาดา พินลา.(2557).เทคนิคการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์สำหรับครูสังคมศึกษาในยุคคริสต์ศตวรรษที่ 21 สงขลา: ทิพย์อักษร.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2551ข).ตัวชี้วัดและ สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุมาลี จันทร์ชลอ.(2547). การวัดและการประเมินผล กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีด.

Listi. (1998). “Effects of Programmed Learning Sequences Versus Traditional Instruction on the Social Studies Achievement and Attitudes among Urban Third Graders,” Dissertation Abstracts International. 59(6), 1891 - A.79

Molenda. (2008, March-April). The Programmed Instruction Era: When Effectiveness Mattered, Tech Trends : Linking Research and Practice to Improve Learning. 52 (2), 52 - 58.

Shimizu. (2006, March-April). Programmed Instruction to Teach Pointing with a Computer Mouse in Preschoolers with Developmental Disabilities,” Research in Developmental Disabilities: A Multidisciplinary Journal. 27 (2), 175 - 189.

บุคลากรกรม

กัลยาณี, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 23 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

การิม๊ะ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 30 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

ชาฟาอัดต์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 13 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

ชาบารียา ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 26 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

นุรฮัลเบลล์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบำรุงวิทยา ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 1 เมษายน 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภวิภา, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 11 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

ศิริ ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 2 เมษายน 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศุภกฤต, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 13 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

สุกรี ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 2 เมษายน 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

สุภาวดี ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 1 เมษายน 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

สุรैया ผู้อำนวยการโรงเรียนบำรุงวิทยา ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 1 เมษายน 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

อรุณี ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 2 เมษายน 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

อัยยาดดา, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 12 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

อารียา ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 1 เมษายน 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

อุซมี, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 12 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด นครศรีธรรมราช

ฮัซวานี, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 11 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนบำรุงวิทยา อำเภอหัวไทร จังหวัด